

lig Usædelighed og venerisk Smitte indeholdes i § 16 og gaa ud paa, at den efter den nugældende Lov eksisterende Indskrivning af løssagtige Fruentimmer efter Lov af 10de April 1874 bortfalder straks; samtidig ophæves Straffelovens §§ 180—182 samt Loven af 10de April 1874 med alle de dertil hørende Regulativer og reglementariske Forskrifter. — Med Hensyn til Ophævelsen af Straffen for utugtigt Erhverv maa det erkendes, at denne Straf har en noget ejendommelig Natur. Ved den almindelige Straf for Forbrydelser fortsætter man jo med Straffen, saa længe vedkommende overtræder Loven; men saaledes er det ikke her. Naar den paagældende har været straffet to Gange, kan hun indskrives og sættes under Politikontrol. Det kan derfor maaske i Virkeligheden nok siges, at Straffen ikke saa meget idømmes for noget, der anses for en Forbrydelse, men fordi de paagældende ikke underkaste sig den Kontrol, som er foreskrevet, naar dette Erhverv overhovedet skal taales. Med Hensyn til Betydningen af denne Straf er det vistnok anerkendt fra alle deres Side, som ere nødsagede til at beskæftige sig med dette Forhold, at Advarsel og paafølgende Straf med den derefter eventuelt følgende Indskrivning under Kontrolbestemmelser have en ganske særlig Betydning i Retning af at hemme Utugtserhvervet, og det maa fastholdes, at, hvad der i øvrigt kan indvendes mod disse Straffebestemmelser, have de deres store Betydning, hvis de kunne siges at være virksomme til at hemme Utugten. Det, man i det foreliggende Lovforslag har sat i Stedet, er navnlig §§ 1 og 2, og det vil da ses, at § 1 væsentligst tager Sigte paa at opretholde den offentlige Orden paa Gaderne og se at ramme og straffe Opfordringer til Utugt. — Endelig vil man efter § 2 kunne straffe for Løsgænger i de prostituerede Kvinder, som der er givet Tilhold efter Loven af 1860, og som senere ere straffede efter § 1. Det er altsaa den Maade, hvorpaa man her i Stedet for ved de nugældende Bestemmelser tilsigter at hemme Utugten. Det vil straks være iøjnefaldende, at de, der ere i Stand til at føre deres Erhverv paa en saadan Maade, at de ikke paa offentlig Gade komme i Strid med denne Lovbestemmelse, have fuldkommen Frihed, der vil aldrig være Tale om at straffe dem for Utugt, og deres Erhverv vil man ikke kunne hemme. Hvis altsaa deres Forretning gaar saa godt, at de ikke behøve at strejfe om paa Gaderne, er deres Erhverv slet ikke til at ramme.

Altsaa med Hensyn til at hemme Utugt tror jeg at maatte sige, at det foreliggende Lovforslag er uvirksomt, og med Hensyn til at opretholde Orden blandt de prostituerede Kvinder vil man bemærke, at man her ogsaa ophæver Loven af 1ste Marts 1895. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at i 1895 var Lovgivningsmagten ganske paa det rene med, at det var nyttigt og næsten nødvendigt — blot for at nævne et Eksempel — at forbyde de prostituerede Kvinder at afholde Drikkelag, at udskaenke spirituøse Drikke. Hele den Uorden og den Forførelse, som derigennem kan komme, vil efter det foreliggende Lovforslag være fuldkommen tilladelig og godkendt. Jeg mener i det hele, at med Hensyn til Opretholdelse af Orden blandt disse Kvinder, er der ikke noget Middel efter dette Lovforslag.

Det væsentligste er imidlertid jo vel nok det sanitære Tilsyn, der maa tages Sigte paa ved en Lovgivning om dette Forhold. Det siges da i § 11, at enhver, som sigtes for nogen af de i denne Lovs §§ 1, 2, 3 og 5 eller 10, 2det Punktum, omhandlede Forseelser, kan ved Politiets Foranstaltning undergives Lægeundersøgelse. Der kommer det samme igen, at den, som ikke støder an paa offentlig Gade ifølge § 1, kan man ikke komme til at naa ved nogen Lægeundersøgelse, med mindre hun falder ind under de andre Paragraffer, navnlig § 5. Det er det samme, som gælder under den nuværende Lov, at de, som lide af venerisk Syge og maa antages at have haft Omgang med Mandfolk, naar de have vidst det eller have haft Formodning om det, skulle underkastes Lægetilsyn. Altsaa, jo bedre de kunne drive deres Forretning, des mindre Tilsyn er der med dem, og der vil saaledes paa det Omraade slet ikke kunne gøres noget imod, at de paagældende smitte andre.

Imidlertid, efter det Standpunkt Udvalget har troet at burde indtage over for det foreliggende Lovforslag, idet man ikke har ment at kunne arbejde videre paa det eller stille Ændringsforslag dertil, skal jeg indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, men i øvrigt med Hensyn til Enkeltheder henvise til den af den højtærede Minister saa vel i Folketinget som her i Tinget fremsatte Kritik af Lovforslaget, som Udvalget ganske har kunnet tiltræde. Men idet jeg gør det, tillader jeg mig tillige at henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelse om, at han, trods det at han anser dette Lovforslag for at være